

השובר את האומנין פרק ששי

בבא מציעא פב

על המשכון. בשעת הלואה משמע: ומתני. שהלואה פירות: **פ' לימא** רבא לית הנהו דלא עביד ליה אישטורי. דקתני חבל אם הלואה משום-שומר חנוך ואתי קיימא לן במסקת סנהדרין (דף ע"ג ב) ככולהו סתמי: סתם משנה רבי מאיר, סתם סיפרא ר' יהודה, סתם ספרי ר' שמעון ופולחו **על** רבי עקיבא: ליה לומר ר' עקיבא: **דלל** שני שיעור זווי הא מפלגי **ובדשמואל פליגי**. לוי בדשוי ערה **ר' אליעזר** דלגובייתא שקליה ודלל **שני פליגי** ארבי אליהו לית ליה דשמואל דלמור יצטרף אלפא זווי וסבר דקביל לגובייתא, הא, לית ליה לרבי אליעזר, דכיון דלא שוי, לזכרון דברים בעלמא הוא דקיימא ליה ושומר חנם הוא **עקיבא** לית ליה דשמואל ואמר סבר וקביל בחזרות משכון וכל כמה דלא מיהדר ליה לא לגבי: דכולי עמלא ליה להו דשמואל. דלרבי אליעזר לא מפסיד כלום ולר' עקיבא אינו מפסיד אלא כנגד המשכון: שקווס משכון. לכל מילי להתחייב בחונסין: אימור דלמור ר' יצחק במשכנו עלא בשעת הלואתו. דהא קרא בתשכטו ע"י שלח ב"ד קתיב דכתיב לעיל מיניה כחון תעמוד ומוקמתן לה לקמן (דף ק"ג) בשליח ב"ד והכחן ודלל קמי' דלגובייתא שקליה וליכא לדמויייה למשכנו בשעת הלואתו, וכך פלוגתיהו דרבי אליעזר: הלואה על המשכון קתי' והכא בשומר אבידה קא מפלגי. דטעמא דר' עקיבא משום דשומר שטר מזוה הוא והעוסק במלוה פטור מן המלוה דאי בעי לא יהיב ריפאת לעני: שומר אבידה. שמלא אבידה והכניסה אל תוך ביתו כדכתיב (דברים כג) ואספתו אל תוך ביתך: כשומר שטר. מזוה: **לימא** רבי יוסף תנאי. דהא רבה ודאי תנאי הוא דהא ר' עקיבא לית ליה דרבה ולית ליה לאוקמי פלוגתייהו בטעמא אחרינתא דהא אהרין בכמה טעמי ולא אחוקמא אלל לרב יוסף מי מציעת למימר תנאי דר' אליעזר לית ליה דרבי יוסף: **בשומר אבידה** דכולי עמלא ליה לומר רבה הוא דחוקמא לאוקמי מילתיה כתנאי אבל רב יוסף אהרין לרבי אליעזר נמי קמי' כווסיה היכא דאיכא מזוה כגון שומר אבידה והכא היינו טעמא דפטור דקא סבר אין כלל מזוה: במלוה

לימא רבא לית הנהו דלא עביד ליה אישטורי. דקתני חבל אם הלואה משום-שומר חנוך ואתי קיימא לן במסקת סנהדרין (דף ע"ג ב) ככולהו סתמי: סתם משנה רבי מאיר, סתם סיפרא ר' יהודה, סתם ספרי ר' שמעון ופולחו **על** רבי עקיבא: ליה לומר ר' עקיבא: **דלל** שני שיעור זווי הא מפלגי **ובדשמואל פליגי**. לוי בדשוי ערה **ר' אליעזר** דלגובייתא שקליה ודלל **שני פליגי** ארבי אליהו לית ליה דשמואל דלמור יצטרף אלפא זווי וסבר דקביל לגובייתא, הא, לית ליה לרבי אליעזר, דכיון דלא שוי, לזכרון דברים בעלמא הוא דקיימא ליה ושומר חנם הוא **עקיבא** לית ליה דשמואל ואמר סבר וקביל בחזרות משכון וכל כמה דלא מיהדר ליה לא לגבי: דכולי עמלא ליה להו דשמואל. דלרבי אליעזר לא מפסיד כלום ולר' עקיבא אינו מפסיד אלא כנגד המשכון: שקווס משכון. לכל מילי להתחייב בחונסין: אימור דלמור ר' יצחק במשכנו עלא בשעת הלואתו. דהא קרא בתשכטו ע"י שלח ב"ד קתיב דכתיב לעיל מיניה כחון תעמוד ומוקמתן לה לקמן (דף ק"ג) בשליח ב"ד והכחן ודלל קמי' דלגובייתא שקליה וליכא לדמויייה למשכנו בשעת הלואתו, וכך פלוגתיהו דרבי אליעזר: הלואה על המשכון קתי' והכא בשומר אבידה קא מפלגי. דטעמא דר' עקיבא משום דשומר שטר מזוה הוא והעוסק במלוה פטור מן המלוה דאי בעי לא יהיב ריפאת לעני: שומר אבידה. שמלא אבידה והכניסה אל תוך ביתו כדכתיב (דברים כג) ואספתו אל תוך ביתך: כשומר שטר. מזוה: **לימא** רבי יוסף תנאי. דהא רבה ודאי תנאי הוא דהא ר' עקיבא לית ליה דרבה ולית ליה לאוקמי פלוגתייהו בטעמא אחרינתא דהא אהרין בכמה טעמי ולא אחוקמא אלל לרב יוסף מי מציעת למימר תנאי דר' אליעזר לית ליה דרבי יוסף: **בשומר אבידה** דכולי עמלא ליה לומר רבה הוא דחוקמא לאוקמי מילתיה כתנאי אבל רב יוסף אהרין לרבי אליעזר נמי קמי' כווסיה היכא דאיכא מזוה כגון שומר אבידה והכא היינו טעמא דפטור דקא סבר אין כלל מזוה: במלוה

על המשכון. בשעת הלואה משמע: ומתני. שהלואה פירות: **פ' לימא** רבא לית הנהו דלא עביד ליה אישטורי. דקתני חבל אם הלואה משום-שומר חנוך ואתי קיימא לן במסקת סנהדרין (דף ע"ג ב) ככולהו סתמי: סתם משנה רבי מאיר, סתם סיפרא ר' יהודה, סתם ספרי ר' שמעון ופולחו **על** רבי עקיבא: ליה לומר ר' עקיבא: **דלל** שני שיעור זווי הא מפלגי **ובדשמואל פליגי**. לוי בדשוי ערה **ר' אליעזר** דלגובייתא שקליה ודלל **שני פליגי** ארבי אליהו לית ליה דשמואל דלמור יצטרף אלפא זווי וסבר דקביל לגובייתא, הא, לית ליה לרבי אליעזר, דכיון דלא שוי, לזכרון דברים בעלמא הוא דקיימא ליה ושומר חנם הוא **עקיבא** לית ליה דשמואל ואמר סבר וקביל בחזרות משכון וכל כמה דלא מיהדר ליה לא לגבי: דכולי עמלא ליה להו דשמואל. דלרבי אליעזר לא מפסיד כלום ולר' עקיבא אינו מפסיד אלא כנגד המשכון: שקווס משכון. לכל מילי להתחייב בחונסין: אימור דלמור ר' יצחק במשכנו עלא בשעת הלואתו. דהא קרא בתשכטו ע"י שלח ב"ד קתיב דכתיב לעיל מיניה כחון תעמוד ומוקמתן לה לקמן (דף ק"ג) בשליח ב"ד והכחן ודלל קמי' דלגובייתא שקליה וליכא לדמויייה למשכנו בשעת הלואתו, וכך פלוגתיהו דרבי אליעזר: הלואה על המשכון קתי' והכא בשומר אבידה קא מפלגי. דטעמא דר' עקיבא משום דשומר שטר מזוה הוא והעוסק במלוה פטור מן המלוה דאי בעי לא יהיב ריפאת לעני: שומר אבידה. שמלא אבידה והכניסה אל תוך ביתו כדכתיב (דברים כג) ואספתו אל תוך ביתך: כשומר שטר. מזוה: **לימא** רבי יוסף תנאי. דהא רבה ודאי תנאי הוא דהא ר' עקיבא לית ליה דרבה ולית ליה לאוקמי פלוגתייהו בטעמא אחרינתא דהא אהרין בכמה טעמי ולא אחוקמא אלל לרב יוסף מי מציעת למימר תנאי דר' אליעזר לית ליה דרבי יוסף: **בשומר אבידה** דכולי עמלא ליה לומר רבה הוא דחוקמא לאוקמי מילתיה כתנאי אבל רב יוסף אהרין לרבי אליעזר נמי קמי' כווסיה היכא דאיכא מזוה כגון שומר אבידה והכא היינו טעמא דפטור דקא סבר אין כלל מזוה: במלוה

א צ ב ד ו י ט ק כ ל מ נ ס ע פ צ ט י ט כ

א תב ג יז ח טו יט כ ז טו יט כ ז טו יט כ

א תב ג יז ח טו יט כ ז טו יט כ

א תב ג יז ח טו יט כ ז טו יט כ

א תב ג יז ח טו יט כ ז טו יט כ

א תב ג יז ח טו יט כ ז טו יט כ

א תב ג יז ח טו יט כ ז טו יט כ

א תב ג יז ח טו יט כ ז טו יט כ

א תב ג יז ח טו יט כ ז טו יט כ

א תב ג יז ח טו יט כ ז טו יט כ

